

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/185-0/2019
Alkotmánybíróság 1015 Budapest Donáti u. 35-45	Erkezett: 2019 JAN 28.
Példány: 1	Kezelőiroda:
A Székesfehérvári Törvényszék útján	
Melléklet: 6 db	
	SZÉKESFEHÉRVÁRI TÖRVÉNYSZÉK SZÉKESFEHÉRVÁR
	<small>postán, gyűjtőládába, személyesen, faxon, e-mailen</small>
	Érk.: 2019 JAN. 07 78.
	Példány:..... Mell.:..... db
	Az ügyirat száma: 17.P.20.460/2017/

Tisztelt Alkotmánybíróság!

37/1.

Alulírott [redacted] indítványozó az [redacted] alperessel szemben folyó

perben a Székesfehérvári Törvényszék 17.P.20.460/2017/22. sz. és a Győri Ítéltábla Pf.V.20.244/2018/6/I. sz. ítélete ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Székesfehérvári Törvényszék 17.P.20.460/2017/22. sz. és a Győri Ítéltábla Pf.V.20.244/2018/6/I. sz. ítéletének Alaptörvény ellenességét és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

I. A) Pertörténet és tényállás ismertetése

A Debreceni Törvényszék előtt folyt 10.P.21.644/2010. sz. peres eljárásban az [redacted] alperes ügyvezetője megbízási szerződést kötött a [redacted] 2011. április 12. napján, mely szerződés a peres eljárásban benyújtásra nem került. A per alatt az [redacted] végelszámolását megindította. A zárómérlegben, a vagyonfelosztási határozatban a perköltség engedményezésével kapcsolatban nem rendelkezett. A Debreceni Ítéltábla ítéletének meghozatala előtt az [redacted] a végelszámolását be is fejezte. A Debreceni Törvényszék részére a [redacted] 2015. április 2. napján kelt jogutódlás megállapítása iránti kérelmet nyújtott be. Előadta, hogy az első és másodfokú ítélet alapján 1.154.000.-Ft perköltség megfizetésére lettek kötelezve a felperesek. Az [redacted] -vel 2011. április 12. napján megkötött megbízási szerződésben az ügyvédi munkadíjat akként határozták meg, hogy a felperesek keresetének jogerős elutasításakor a megbízott ügyvédi irodát illeti meg a bíróságok által meghatározott perköltségek. E tekintetben a felek a megbízási szerződést engedményezésnek minősítették.

A Debreceni Törvényszék 2015. április 7. napján kelt 10.P.21.644/2010/78. sz. végzésében elutasította a [redacted] jogutódlás megállapítása iránti kérelmét. Indoklásában

kifejtette, hogy a Pp. 61.-65. §-ai szabályozzák a peres eljárás során bekövetkezett jogutódlást. Tekintettel arra, hogy a peres eljárás jogerősen lezárult, a törvényszéknek erre már lehetősége nincs.

A Debreceni Törvényszék 0900-11.Vh.24/2015. sz. alatt 2015. május 21. napján végrehajtási lapot bocsátott ki, melyet megküldött [REDACTED] budapesti önálló bírósági végrehajtó részére.

[REDACTED] 2015. szeptember 14-én ismételten jogutódlás megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő a Debreceni Törvényszéken. A kérelmet a Debreceni Törvényszék a Vht. 39. § (1) bekezdése alapján megküldte a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak. A PKKB 2015. november 9. napján kelt 0101-I/b.Vh.10.738/2015/4. sz. végzésével megállapította, hogy a végrehajtást kérő jogutódja a követelés engedményezése folytán a [REDACTED]. A jogutódlást megállapító végzés ellen fellebbezéssel éltem. A fellebbezésemben kifejtettem, hogy az engedményezésről nem kaptam értesítést. A végzésből értesültem, hogy az [REDACTED] „végelszámolás alatt” állt, sőt a Céglőzöny 2015. november 24-én megjelent számában 2015. november 23. napjával törléssel is került. Az ügyvezető vezető tisztségviselő jogosultsága 2014.01.01. napjával megszűnt. 2014. 01.01. nappal a megbízási szerződése megszűnt a [REDACTED] Irodának az 1998. évi XI. tv. az ügyvédekről szóló 24. § (5) bekezdés c) pontja alapján „a megbízó jogutód nélküli megszűnésével” a megbízási megszűnik. A végelszámolását 2014. 11.14. napján be is fejezte a zárómérleg és vagyonfelosztási határozatban az engedményezésre vonatkozó hivatkozás nem szerepel. A [REDACTED] 2015. április 2-án kelt levelében már kérte jogutódlásának a megállapítását, melyet a Debreceni Törvényszék 2015. április 7-én kelt 10.P.21.644/2010/78. sz. végzésében elutasított.

A Fővárosi Törvényszék 2016. március 4. napján kelt 48.Pkf.631.131/2016/2. sz. végzésében az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A törvényszék megállapította, hogy a végrehajtást kérő cégjegyzékből való törlésére 2015. november 23-i hatállyal került sor. Mivel az [REDACTED] Kft. ezen időponttól tekintendő megszűntnek, az elsőfokú bíróság pedig ezen időpontot megerősen állapította meg a végrehajtandó követelés tekintetében az [REDACTED] jogutódlását, a jogutód nélküli megszűnés a végrehajtást kérő személyében bekövetkezett változás megállapítását nem érinti.

A Pp. 2. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíróságnak az a feladata, hogy – összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogvita elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához való jogát érvényesítse. Véleményem szerint a bíróságok e jogomat megsértették. Ezért (3) bekezdés alapján alapvető jogaim ért sérelemre hivatkozással – méltányos elégtételt biztosító kártérítés megtérítése iránt 2017. április 26. napján pert indítottam a Fővárosi Törvényszék ellen. A Székesfehérvári Törvényszék 2018. május 16. napján kelt 17.P.20.460/2017/22. sz. alatti ítéletével elutasította 600.000.-Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezett. 2018. július 15. napján kelt jogi képviselőm által elkészített fellebbezést követően a Győri Ítéltábla 2018. október 25. napján a Pf.V.20.244/2018/6/I. sz. ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja, 800.000.-Ft fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezett.

I.B) A jogorvoslati lehetőség kimerítése

A Győri Ítéltábla 2018. október 25. napján kelt ítéletét 2018. 11.10. napján elektronikusan küldték meg jogi képviselőm részére. Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye, felülvizsgálati kérelemmel a Kúria felé nem éltem, illetve az ügyben nem kezdeményeztem perújítást.

I. C) Alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Győri Ítéltábla 2018. október 25. napján kelt ítéletét 2018. 11.10. napján elektronikusan küldték meg jogi képviselőm részére. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő a 60 nap megtartásra került.

Székesfehérvári Törvényszék 17.P.20.460/2017/22. sz. és a Győri Ítéltábla Pf.V.20.244/2018/6/l. sz. ítélete álláspontom szerint megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését a tisztességes eljáráshoz való jogomat.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

II. A) Az Alaptörvény megsértett rendelkezése

XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

II. B) Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett és megsemmisíteni kért bírói döntések miért ellentétesek a megjelölt rendelkezésével:

Az Alkotmánybíróság 3375/2018. (XII.5.) határozatában megfogalmazta:

„(30) A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes (6/1998. (III.11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.). A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye 14/2004. (V.7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266.).

(31) A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű határidőn belüli elbírálás követelménye. A szabály de facto nem állapítja meg, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége (22/2014.(VII.15.) AB határozat, Indokolás (49).”

- A bizonyítással kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség

A Székesfehérvári Törvényszék a tájékoztatási kötelezettségének egyáltalán nem tett eleget, azt teljes mértékben mellőzte. Ezzel megsértette a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti és a Legfelsőbb Bíróság 1/2009. (VI. 24.) PK véleményében foglaltakat. A 2009. (VI.24.) PK vélemény alapján a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében előírt tájékoztatás célja annak biztosítása, hogy a fél a bizonyítási indítványait a jóhiszemű és célszerű pervitel követelményeinek megfelelően előterjeszthesse. A tájékoztatásnak ki kell terjednie arra is, hogy a kötelezettség elmulasztása esetén a bíróság a bizonyítékok bevétele nélkül határoz. A bizonyítás sikertelenségének a jogkövetkezményeire vonatkozó tájékoztatás során konkrétan felismerhetőnek kell lennie, hogy mely tényekre vonatkozóan, mennyi időn belül kell a bizonyítási kötelezettségnek eleget tenni, annak kilátásba helyezésével, hogy a kötelezettség elmulasztása esetén a bíróság a bizonyíték előterjesztésének bevétele nélkül határoz. Az ennek megfelelő eljárást a tárgyalási jegyzőkönyvnek, vagy a per egyéb iratainak tükröznie kell.

A Győri Ítéltábla ítéletében elutasította a fellebbezésben azon állítást, hogy a lakóhely alapján a Fehérgyarmati Járásbíróságnak lett volna hatásköre a végrehajtási eljárásban a jogutódlási kérelem elbírálására, mivel azt az elsőfokú eljárás során nem állítottam. Hivatkozik, hogy a rPp. 235. § (1) bekezdése alapján új tényre a fellebbezésben már nem lehet hivatkozni, hivatalból figyelembe vehető tény pedig nincs, ezért a Fehérgyarmati Járásbíróság hatáskörére vonatkozó és az ezzel kapcsolatos fellebbezési okfejtést az ítéltábla érdemben nem vizsgálta.

A Pp. 235. § (1) bekezdésben írt tiltó rendelkezésnek egy különösen fontos jogi jellemzőjére mutatott rá a Legfelsőbb Bíróság az EBH2009.1967. (BH.2010.125.) számú eseti döntésében. Iránymutatása szerint a fellebbezésben megjelölt tény, vagy új bizonyíték figyelmen kívül hagyásának jogkövetkezményét a másodfokú bíróság csak és kizárólag abban az esetben alkalmazhatja, ha az újonnan felhívott tény, illetőleg bizonyíték tekintetében az elsőfokú a bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében meghatározott tájékoztatási kötelezettségének eleget tett. Ennek elmulasztása esetén azonban a fél fellebbezésében alappal hivatkozhat olyan bizonyítékra, mely már az elsőfokú eljárásban is rendelkezésre állt, feltéve, hogy annak figyelembe vétele az eljárás befejezését nem késlelteti.

Jelen esetben nem történt meg a jogszabálynak megfelelő felhívás és tájékoztatás, a tárgyalás berekesztésére történő figyelmeztetés ugyanis nem minősül ekként. Véleményem szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát alátámasztó tényre történő hivatkozás, mely szerint a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak hatásköre nem volt a jogutódlás megállapítási kérelem elbírálására, csak a Fehérgyarmati Járásbíróságnak megalapozottan hivatkoztam. E tény mellőzése a Pp. 235. § (1) bekezdésének második fordulatában foglalt eljárási szabály megsértését jelenti. A Győri Ítéltáblának a hatáskör feltárása semmilyen bizonyítási eljárást nem igényelt és nem késleltette az eljárás befejezését.

- Fegyveregyenlőség elve

Az Alkotmánybíróság a 6/1998.(III.11.) AB határozatában a tisztességes eljárás elvével kapcsolatban kifejtette, hogy az eljárásban szereplő adatok és dokumentumok teljes megismerése, birtoklása „mindenképpen biztosítandó” jogok közé sorolható. Az eljárási garanciákból kiindulva a bíróság előtt mindenki egyenlő eséllyel rendelkezik. Ebből pedig az következik, hogy a peres eljárás során a felek mindegyike ugyanolyan mélységben és teljességben ismerhesse meg.

A bíróság Pp. 3. § (6) bekezdésében rögzített kötelezettsége nem egyszerűen az iratokba történő betekintés lehetővé tételét rendezi, hanem alapvető szinten rögzíti, hogy a felek perbeli esélyegyenlőségének biztosítása a bíróságtól aktív szerepvállalást követel meg.

A Székesfehérvári Törvényszék 2018. február 21. és 2018. május 16. napján tartott tárgyalást. A 2018. május 16. napján 22. sz. jegyzőkönyv szerint kértem a bíróságot, hogy a beszerzett és ismertetett iratokról részemre adjon ki másolatot. „A bíró figyelmezteti a felperest a tárgyalás berekesztésére.”

Ezt követően „ úgy nyilatkozik, hogy álláspontja szerint a tárgyalást nem lehet berekeszteni azért, mert a jelen tárgyaláson ismertetett iratokból ő másolatot nem kapott, azokat nem látta.”

„ A bíró ezt követően a tárgyalást berekesztette, majd 5 perc szünet után kihirdette a külön íven szövegezett í t é l e t e t .”

Az ítélet kihirdetését követően külön levélben és illeték lerovása mellett sem biztosította teljes körűen a bíróság az alperesi iratok megküldését.

Az alperes által megküldött iratanyagot nem ismerhettem meg, arról másolatot nem kaptam, így sérült a fegyveregyenlőség elve.

- A jogérvényesítés bíróság általi segítése, illetve segítségnyújtásának tartalma

A perben jogi képviselő nélkül jártam el, a bíróságnak tájékoztatni kellett volna a perbeli eljárási jogaimról és kötelezettségeimről. Másrészt a fél számára biztosított azon lehetőséget, hogy külön jogszabályokban a jogi segítségnyújtásról, a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról, az illetékekről meghatározott esetekben segítséget nyújtson.

„ A BH 2014.6.184 A bíróság tájékoztatási kötelezettsége a Pp. 7. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Pp. 8. § (1) bekezdése alapján a pártfogó ügyvéd képviselői lehetőségére is kiterjed. A tájékoztatást az adott eset és a peres fél konkrét körülményeihez képest, részletesen és teljes körűen, a peres eljárásban akár többször is meg kell adni. Súlyos eljárási szabálysértés, ha a tájékoztatás, és ennek következtében a jogi képviselő mellőzése miatt a peres fél igényérvényesítése csorbát szenved (Pp. 7. § (1) bek., 8. § (1) bek. 1/2009.(VI.24.) PK vélemény 1-3. pont.)”

A törvényes bíróhoz való jog, illetve a törvényes bírótól való elvonás tartalma

- „ A tisztességes eljárás követelményei közül a törvényes bíróhoz való joggal, illetőleg a törvényes bírótól való elvonás tilalmával az Alkotmánybíróság eddig kevés ügyben foglalkozott. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és az Egyezmény 6. Cikk 1. pontja értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a törvény által felállított bíróság bírálja el. A törvény által felállított bíróságra vonatkozó követelmény magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot, vagyis azt, hogy egy konkrét ügyben az eljárási törvényben megállapított általános hatásköri és illetékességi szabályok szerint irányadó bírói fórum (bíró) járjon el. Ezt az alkotmányos elvet a Bszi. az Alapelvek között úgy fogalmazza meg, hogy senki sem vonható törvényes bírójától /8. § (1) bekezdése/. A törvény által rendelt bíró pedig az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend szerint kijelölt bíró. Az ügyelosztási rendet az objektivitás és személytelenség biztosítása az önkényesség kizárása érdekében előző évben állapítja meg a bíróság elnöke, amely a tárgyévben kizárólag szolgálati érdekből vagy a bíróság működését érintő fontos okból módosítható /9. § (1) bekezdés/. Ebből következik, hogy a bíró és az ügy egymáshoz rendelése alkotmányosan csak előre meghatározott, általános szabályok alkalmazásával objektív alapokon történhet.” 36/2013. (XII.5.) AB határozat Indokolás (32).

A Vht. 39. § (1) bekezdése szerint ha a végrehajtást kérő személyében változás áll be a végrehajtható okirat kiállítása előtt a kiállításra jogosult bíróság (hatóság) végzéssel dönt. A [REDACTED] Iroda jogutódlási kérelmét 2015. április 2. napján terjesztette elő a Debreceni Törvényszék előtt, melyet a 2015. április 7. napján kelt 10.P.21.644/2010/78. sz. végzésében elutasított. A végrehajtott okirat kiállítására ezt követően került sor a Debreceni Törvényszék által 2015. május 21-én. A Pesti Központi Kerületi Bíróságnak hatásköre nem volt arra, hogy végzésben a jogutódlást megállapíthassa. Pp. 28. §-a szerint a bíróság a hatáskörét a per folyamán hivatalból vizsgálja, annak hiányát is hivatalból veszi figyelembe. Meg kellett volna állapítania, hogy az ügy eldöntése nem tartozik a hatáskörébe. A hatáskörének meglétét ezért minden egyebet megelőzően kell vizsgálnia, intézkedési joga csupán arra terjed ki, hogy az iratok áttételét elrendelje a hatáskörrel rendelkező bírósághoz (BH1998.10.488). A Pesti Központi Kerületi Bíróság eljárása során figyelmen kívül hagyta Pp. 28. §-a

előírását, hatáskörét túllépve döntést hozott az ügyben, megállapította a [REDACTED] Iroda jogutódja a végrehajtást kérőnek [REDACTED] v.a.”). A Pp. 28. §-a alapján, mivel hatáskörrel nem rendelkezett, döntést nem hozhatott volna, hanem a Pp. 129. §-a alapján áttételről kellett volna döntenie. Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2016. március 4. napján kelt 48.Pkf.631.131/2016/2. sz. végzésében az elsőfokú bíróság hatáskörének hiányát hivatalból kellett volna figyelembe vennie. A bíróság a hatáskör hiányát a fellebbezésben kifejtettek alapján szándékosan hagyta figyelmen kívül. A másodfokú bíróságnak az eljárási szabálysértést a Pp. 252. §-ának (2) bekezdése – fellebbezés hiányában is- hivatalból kellett volna figyelembe vennie. Érdemi döntés meghozatalára nem kerülhetett volna sor. A másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül kellett volna helyeznie (BH+2009.8.368).

Ha azt feltételezzük, hogy a végrehajtást követően jogosan kérte volna a [REDACTED] Iroda a jogutódlásának megállapítását, akkor sem lett volna hatásköre és illetékessége a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak, ahogy azt a fellebbezésben is bemutatásra került. A Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának AJÁNLÁS s végrehajtást foganatosító bíróság hatásköre és illetékessége tárgyában megfogalmazott álláspont alapján a Vht. alkalmazásában a végrehajtást foganatosító bíróság minden esetben az általános hatáskörű helyi bíróság. Ez vonatkozik a megyei (fővárosi) bírósági végrehajtó által folytatott végrehajtási eljárásokra is. A végrehajtást foganatosító bíróság illetékessége főszabályként az adós lakóhelye vagy székhelye szerinti helyi bírósághoz igazodik, másodlagosan jár el a vagyontárgy fekvése, helye szerinti helyi bíróság. A lakóhelyem a jogutódlási kérelem benyújtásakor és jelenleg [REDACTED]

Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 0101-1/b.Vh.10.738/2015. sz. eljárása során megsértette a Bszi. 8. § (1) és (2) bekezdésében és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében az EJEE 6. Cikk 1. pontja, valamint a Pp. 2. §-ában foglalt törvényes bíróhoz és ez által a tisztességes eljáráshoz és pártatlan ítélkezéshez való jogomat. Az illetékesség hiányát a Pp. 43. § (1) bekezdése alapján a bíróságnak hivatalból kell figyelembe vennie, ezért minden kérelem nélkül meg kellett volna állapítania az illetékességének a hiányát az eljáró bíróságnak.

- A szabad bizonyítás elve

„ A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint: A bíróság a tényállást a felek előadásainak és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.” Ez a szabály a szabad bírói mérlegelést fogalmazza meg, mely a szabad bizonyítás elvének része. A bizonyítékok szabad mérlegelése a közvetlenség elvével szoros összefüggésben áll. Ez utóbbi alapelvből fakad ugyanis, hogy a bíró „csak az általa észlelt tényekre és bizonyítékokra alapítottan hozhatja meg a döntését. A bíróságnak eredeti forrásokból kell az ismereteit megszereznie és a személyes észlelése, valamint közvetlen benyomásai alapján kell álláspontját kialakítania” (Kengyel Miklós: Magyar polgári eljárásjog. Osiris Kiadó, Budapest, 2012, 84. o.). (3027/2018.(II.6.) AB határozat Indokolás (43).)

Ugyanakkor a 19/2015.(VI.15.) AB határozatban kifejtettek szerint: „ nem kívánja elvégezni a bizonyítékok újbóli (jogi értelemben vett) mérlegelését, ez a hatóságok és a rendes bíróságok feladata. Alaptörvényből fakadó funkcióját viszont úgy tudja a konkrét ügy kapcsán betölteni, ha rámutat: olyan, az ügy eldöntése szempontjából releváns tényezőket hagyott figyelmen kívül a Bíróság, amely tény önmagában a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta. „

Keresetemben előadtam, és a bizonyítékot csatoltam, mely alapján először a [REDACTED] Iroda jogutódlási kérelmét 2015. április 2. napján előterjesztette a Debreceni Törvényszék előtt. A Debreceni Törvényszék a jogutódlás megállapítási kérelmét 2015. április 7-én kelt 10.P.21.644/2010/78. sz. végzésében elutasította.

A Székesfehérvári Törvényszék és a Győri Ítéltábla ezt a tényállást és bizonyítékot figyelmen kívül hagyta, ezzel a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezést megsértette.

A bíróság szabad mérlegelési jogkörben eljárva sem tehet azonban a perben rendelkezésre álló adatokkal ellentétes megállapításokat. Azért sem mert a rendes bíróságok által hozott ítéletekkel szemben egy törvényességi feltétel a Pp. 221. § (1) bekezdésében részletezett indokolási kötelezettség, mely szerint: „ Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyekre a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a feljánlott bizonyítást mellőzte.”

A tisztességes eljáráshoz való jognak része az indokolt bírói döntéshez való jog. Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatában vizsgálta az egyedi bírósági döntések indokolási kötelezettségének minimális, az eljárás tisztességességéhez tartozó követelményeit. Az Alkotmánybíróság irányadónak tekintette az Emberi Jogok Európai Bírósága indokolt bírói döntéshez fűződő jog tekintetében kialakított gyakorlatát. Mindezek alapján:

„ Az Alaptörvény XXVIII. (1) bekezdésben rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bírósági döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti nevezetesen azt, hogy a döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bírósági eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.”

A Székesfehérvári Törvényszék nem indokolja meg, hogy az általam felvetett és bizonyított a Debreceni Törvényszék előtt lefolytatott jogutódlást a Vht. 39. § (1) bekezdése alapján miért nem vizsgálta, miért hagyta figyelmen kívül, arról nem adott számot.

Ítéletében hivatkozik a rPp. 2. § (3) bekezdésére, a Vht. 39. § (1) bekezdésére, de ítélete nem a valós tényálláson és jogszabályon alapult.

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1.) AB határozat (31) indokolásában kifejti: „ A Bíróság ugyanakkor elvi élel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossggal vizsgálja meg, erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben (Helle v. Finnország, 20772/92., 1997. december 19, § 60., Karakasis v. Görögország, 38194/97., 2000. október 17., § 27., Boldea v. Románia, 19997/02., 2007. október 15., § 30., Tacquet v. Belgium, 926/05., 2010.

november 16., § 91., legutóbb megerősítve: Vojtechová v. Szlovákia, 59102/08., 2012. szeptember 25., § 35.)”

A Győri Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét helybenhagyta. A fellebbezésben hivatkozott a végrehajtási eljárásban jogutódlási kérelem elbírálására a lakóhely szerinti Fehérgyarmati Járásbíróságnak volt hatásköre és illetékessége, annak vizsgálatát a Győri Ítéltábla nem végezte el, ahogy azt már bemutattam a rPp. 235. § (1) bekezdésére alapította annak elutasítását, mely szerint új tényre nem lehet hivatkozni. Eljárási jogszabálysértése az ügy érdemi megítélését befolyásolta, hiszen az eljárást le sem folytatta, ezzel a jogorvoslathoz való alapjog sérelmét eredményezte. (3064/2014. (III.26.)AB határozat Indokolás 20)

A keresetemben hivatkoztam, hogy a Vht. 39. § (1) bekezdése alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak hatásköre sem illetékessége nem volt a [REDACTED] jogutódlási kérelem elbírálására, mivel abban már a Debreceni Törvényszék döntött.

A Győri Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét a fellebbezésemben kért elsődleges kérelem alapján meg kellett volna változtatnia, olyan kérdésekben is határozhat, amelyeket az elsőfokú bíróság nem tárgyalt, illetőleg nem határozott a Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltak alapján.

A Győri Ítéltábla attól eltekintve, hogy idézte a Vht. 39. § (1) bekezdését „hanem a bíróság arról való tudomásszerzéséhez köti a hatáskört a jogutódlásra vonatkozó kérelem elbírálására vonatkozóan, akkor úgy rendelkezik, hogy ha a változás a végrehajtó okirat kiállítása után derült ki, a végrehajtást foganatosító bíróság dönt a jogutódlás kérdésében.” Nem adott választ arra vonatkozóan, hogy az első 2015. április 2. napján kelt [REDACTED] jogutódlási kérelmének a Debreceni Törvényszék elutasítását miért nem vizsgálta és értékelte azt a Vht. 39. § (1) bekezdése szerint.

A másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között kell (és lehet) döntenie, ennek figyelmen kívül hagyása a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó súlyos eljárási hiba (BH 2017.2.61.).

Ezzel nemcsak a már hivatkozott Alkotmánybíróság 7/2013.(III.1.) határozatából idézetteknek nem tett eleget az Győri Ítéltábla, hanem a sérelmezett első fokú döntés kapcsán igénybe vehető jogorvoslattal szemben az alapvető követelményt sem teljesítette. A fellebbezésemben megfogalmazottak vizsgálata nélkül, valódi magyarázattal nem szolgáló indokolással utasította el a fellebbezésemet és hagyta jóvá az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében a jogorvoslathoz való jog tárgyát tekintve a bírói, illetőleg hatósági döntésekre terjed ki, tartalma szerint pedig az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.; 513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 731, 733–734.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109–110.; 23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.; 24/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 237, 243–246.; 29/1999. (X. 6.) AB határozat, ABH 1999, 294, 297–298.]. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.]. /36/2013. (XII.5.) AB határozat, Indokolás (60) /

- Jelen ügyben az eljáró bíróságok az alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekre csak részben hivatkoztak, annak előírását viszont figyelmen kívül hagyták, így azt önkényesen értelmezték.

„ Ezzel Alaptörvényben rögzített kötelezettségének nem tett eleget, így a meghozott döntés önkényessé vált, mert kilépett abból a jogértelmezési keretből, amelyet számára az Alaptörvény előírt. Az önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ben kapcsolta össze a tisztességes bírói eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi élel kimondta: „(a) bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság oldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírói eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével /Indokolás (23).” Az Alkotmánybíróság azonban csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a jogalkalmazói önkény fennállása miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét. Az Abh2. alapjául szolgáló esetben a bíróság contra legem jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányossági jogsérelem szintjére /Indokolás (29)/. Tehát a contra legem jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet. A contra legem jogalkalmazásnak egyben alkotmányellenesnek, azaz Alaptörvénnyel ellentétesnek kell lennie (contra constitutionem) (ld.3280/2017. (XI.2.) AB határozat, Indokolás (38). „ 557/2018.(XII. 11.) számú ügyben hozott határozat.

A Székesfehérvári Törvényszék ítéletében megállapította, hogy a „ jogutódlás megállapítására a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak volt hatásköre, ugyanis ebből a szempontból nem az engedményezési szerződés létrejöttének van jelentősége, hanem annak, amikor a bíróság előtt a jogutódlás megállapítása iránti kérelmet előterjesztik. Ez pedig már akkor történt, amikor a végrehajtási lapot kibocsátották, tehát a végrehajtás a foganatosítás szakában volt.”

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2015. november 9. napján kelt 0101-I/b.Vh.10.738/2015/4. sz. végzésének indokolásában kifejti, hogy „ bíróság a csatolt engedményezési szerződésnek is minősülő megbízási szerződés alapján megállapította, hogy a jelen végrehajtási eljárás tárgyát képező követelés engedményezés útján átszállt a Farkas és Nagy Ügyvédi Irodára és az eljárásban a végrehajtást kérő személyében változás állt be.” A Fővárosi Törvényszék 2016. március 4. napján kelt 48.Pkf.631.131/2016/2. sz. végzésében az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta és megállapította: „ A végrehajtási eljárásban a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy az engedményezés megtörtént-e, ezt pedig a megbízási szerződés igazolja. „

A Székesfehérvári Törvényszék ítéletében a Pesti Központi Kerületi Bíróság végzésében foglaltakat figyelmen kívül hagyta azt az idézetek alapján megváltoztatta.

„BH 2002.6.235 I. Az ítélt dolog tárgya: a keresettel érvényesített jogról való döntés, az annak alapjául szolgáló releváns tények és jogi okfejtések, így a felek közötti jogviszony minősítése is, amely utóbb vitássá nem tehető, attól egy későbbi perben a bíróság sem térhet el (Pp. 229. §)”

Az idézett Székesfehérvári Törvényszék megállapítását a Győri Ítéltábla jóváhagyta, sőt idézte a Vht. 39. § (1) bekezdését, „ amely nem a jogutódlás (engedményezés) időpontjához, hanem a bíróság arról való tudomásszerzéséhez köti stb.”

A jogerős ítélet azzal, hogy a jogerős végzés tartalmára, megállapítására vonatkozóan eltérően foglalt állást, ezzel megsértette anyagi jogerőhatásból fakadó, a Pp. 229. §-ának (1) bekezdésében foglalt tilalmat. Ennek eredményeként a kereseti kérelmem olyan indokkal utasította el, amely ellentétes a jogerős végzés alapjául szolgáló tényállással és az abban elbírált jogkérdéssel. A jogerős ítélet ezzel értelmetlenné – gyakorlatilag nem létezővé – tette a Pesti Központi Kerületi Bíróság döntését, és ezzel megfosztotta a legfontosabb jellemzőjétől, a kötelező erejétől.

A Győri Ítéltábla az ítéletében hivatkozik, hogy a „ végrehajtást a Debreceni Törvényszék 2015. május 21-én rendelte el, majd a végrehajtási lapot 2015. május 27-én megküldte az adós végrehajtási lapon feltüntetett budapesti lakóhelye szerint illetékes önálló bírósági végrehajtónak. Ezzel a végrehajtás elrendelésének folyamata lezárult. Az ezt követően, 2015. szeptember 14-én bejelentett jogutódlási kérelem elbírálására a Vht. 39. § (1) bekezdése és a 225. § (6) bekezdése alapján a PKKB volt jogosult, tekintettel arra, hogy az ügyben eljáró önálló bírósági végrehajtót e bíróság mellé nevezték ki, így a PKKB minősült végrehajtást foganatosító bíróságnak.”

A Győri Ítéltábla előbb idézett hivatkozása több szempontból is jogszabálysértő. A végrehajtási lapot a tartózkodási címemre állították ki és nem az állandó lakhelyem szerintire. Ennek alapján törvénytelenül küldték meg a budapesti bírósági végrehajtónak. A végrehajtást foganatosító bíróság hatásköre és illetékessége tárgyában a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 4/2003. (XI. 17.) számú határozata szerint: „A Vht. alkalmazásában a végrehajtást foganatosító bíróság minden esetben az általános hatáskörű helyi bíróság. Ez vonatkozik a megyei (fővárosi) bírósági végrehajtó által folytatott végrehajtási eljárásokra is. A végrehajtást foganatosító bíróság illetékessége főszabályként az adós lakóhelye vagy székhelye szerinti helyi bírósághoz igazodik, másodlagosan jár el a vagyontárgy fekvése, helye szerinti helyi bíróság.”

Az állandó lakhelyem [REDACTED] így a végrehajtást foganatosító bíróság a Fehérgyarmati Járásbíróság. Ennek alapján a PKKB sem hatásköre sem illetékessége nem volt a jogutódlás kérelemben dönteni.

A Győri Ítéltábla ítéletében hivatkozik „az engedményezés a jogerősen megítélt perköltségre vonatkozott, fogalmilag kizárt volt a végrehajtás alapjául szolgáló perben megállapítani a jogutódlást.

Egyrészt kizárta a perköltség perben történő jogutódlásának a Pp. 61-65. §-ai alkalmazását. Másrészt az engedményezés a Ptk. 328. §-ának rendelkezéseiből következően olyan követelést is át lehet ruházni, amelynek keletkezése valamely jövőbeni eseménytől függ (Fővárosi Törvényszék 2016. március 4-én kelt 48.Pkf.631.131/2016/2. sz. végzés 3. oldal 1 bekezdés).

A Székesfehérvári Törvényszék felé a teljes személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmemet nyújtottam be, melyben kifejtettem, hogy jövedelemmel nem rendelkezem, adómentes ½ tulajdoni hányadban ingatlanvagyonom 6.000.000.-Ft-ra becsült, létfenntartásom havi 350.000.-Ft-ot magánszemélytől kért kölcsönből fedezem. Kérelmemet a törvényszék azzal utasította el, hogy létfenntartása nem veszélyeztetett, a havonta rendelkezésre álló megélhetését biztosító összeg jóval meghaladja az öregségi nyugdíj mindenkor legkisebb összegét (mely ma 28.500.-Ft). „A bíróság azonban az idézett IM rendelet 6. § (2) bekezdése értelmében méltányosságból a felperes részére részleges költségmentességet engedélyezett az eljárási illeték ½ részére.”

A törvényszék elutasítja a költségmentességi kérelmem, mivel a létfenntartásom nem veszélyeztetett, ugyanakkor megállapítja, hogy IM rendelet 6. § (2) bekezdése alapján a létfenntartásom veszélyeztetett ezért részleges költségmentességet engedélyezett.

A Győri Ítéltábla a végzésében megállapítja, hogy a fellebbezésemben helyesen hivatkoztam arra, hogy a havi kiadásainak fedezésére felvett kölcsön nem minősül e körben jövedelemként minősíthető bevételnek. Ugyanakkor a " költségmentesség iránti kérelem mellékleteként benyújtott nyilatkozat alapján megállapítható, hogy 6.000.000 forintos ingatlan vagyona van, ekként vagyona a szokásos életszükségleti és berendezési tárgyakat meghaladja. Az ítéltábla megítélése szerint a felperes által hivatkozott és az ingatlant terhelő tartozások a 6. § (2) bekezdés – méltányosság körében – nyerhetnek értékelést, ennek megfelelően került sor az elsőfokú bíróság által a felperes részére részleges, az illeték ½ -ére kiterjedő személyes költségmentesség engedélyezésére."

A Kúria Elnöke 2015. elején elrendelte a költségkedvezményekkel kapcsolatos bírói gyakorlatot vizsgáló joggyakorlat-elemző csoport felállítását. A csoport összefoglaló jelentése alapján a bírói gyakorlat a „szokásos” körbe a lakhatást célját szolgáló ingatlanvagyon, mely kisebb értékű, vagy ingatlan tulajdoni hányad nem zárja ki a kedvezmény megadását. Esetemben ½ tulajdoni hányadra vonatkoztatva, mely végrehajtással terhelt, más ingatlanvagyonnal és értékes ingósággal nem rendelkezem. Ennek alapján a személyes költségmentesség engedélyezése nem lehetőség, hanem kötelezően engedélyezendő a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 6.§ (1) bekezdése alapján.

„ A jogállamiság elvéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntések eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás.”
/3026/2015.(II.9)AB határozat, Indokolás (27)./

A Székesfehérvári Törvényszék és a Győri Ítéltábla ítéletében a Farkas és Nagy Ügyvédi Iroda 2015. április 2. napján kelt jogutódlási kérelmét a Debreceni Törvényszék 2015. április 7. napján kelt végzésében elutasította, ennek a lényeges tényállásnak bemutatását, vizsgálatát nem végezték el. Ezzel a „ tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezheti ugyanis olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi szabály megsértése, amely az eljárás valamelyik szereplője (jellemzően valamelyik fél) számára többletjogosultságot biztosít vagy őt éppen valamilyen fennálló jogától, vagy jogosultságától fosztja meg, olyan kérdések tekintetében, amelyek érdemben befolyásolják, elnehezítik vagy akár el is lehetetlenítik a bizonyítást, megváltoztatva ezzel az eljárás kimenetelét. „ 3375/2018. (XII.5.) AB határozat Indokolás (35).

A Győri Ítéltábla eljárását nem folytatta le, mikor a rPp. 235. § (1) bekezdésére hivatkozva a Fehérgyarmati Járásbíróság hatáskörére vonatkozó és az ezzel kapcsolatos fellebbezési okfejtést érdemben nem vizsgálta, ezzel a jogorvoslathoz való jog sérelmét eredményezte.

Önmagában esetemben a bírói út igénybevételének formális biztosítása volt csak meg, a perbe vitt jogokról a bíróságok érdemben nem döntöttek, de az eljárási illeték megfizetésére köteleztek. A bírósághoz fordulás alapvető jogom nem csak a beadványok előterjesztésének jogára vonatkozik, hanem a pozíciómat is biztosítani kell. A perben nem alanya, alakítója, hanem tárgya és elszenvetője voltam a bírósági eljárásnak. Az Alaptörvényben biztosított jogom van arra vonatkozóan, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaimat elbírálja, és ne általános, törvényi hivatkozás nélküli véleményt mondjon.

Az Alkotmánybíróság 2018. december 11. napján megtartott tárgyalásán a 2030/2017. sz. ügyben hozott döntésének, Indokolásának (18) bekezdésében megfogalmazta:

„ A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező a bírósághoz fordulás joga nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz, és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy a jogvitát érdemben bírálja el, és arról érdemben, végrehajtható határozatával, véglegesen döntsön /3124/2015. (VII.9.) AB határozat, Indokolás (35)/. A 36/2014. (XII.18.) AB határozat ezzel összefüggésben visszautalt az 59/1993. (XI.29.) AB határozatra is, miszerint „ (a) bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, „elszenvedői” a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogokat és kötelezettségeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is , hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére. (36/2014.(XII.18.) AB határozat, Indokolás (92)/.”

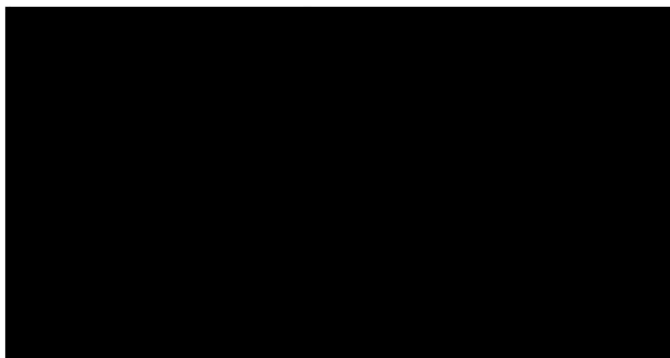
Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a leírtak alapján állapítsa meg a Székesfehérvári Törvényszék 17.P.20.460/2017/22. sz. és a Győri Ítéltábla Pf.V.20.244/2018/6/I. sz. ítéletének Alaptörvénybe ütközését és semmisítse meg azokat, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

A Pp. 359/C § (2) bekezdése alapján, az első fokon eljáró bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozatok végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti, ha az Alkotmánybíróság erre hívja fel a bíróságot.

A fentiekre tekintettel, tisztelettel kérem az Alkotmánybíróságot, szíveskedjen az eljáró bíróságot felhívni, hogy rendelkezzen a Székesfehérvári Törvényszék 17.P.20.460/2017/22. sz. és a Győri Ítéltábla Pf.V.20.244/2018/6/I. sz. ítéletének végrehajtásának felfüggesztéséről az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig.

Budapest, 2019. január 03.

Tisztelettel:

Mellékletek:

- Nyilatkozat és indítvány a személyes adatok nyilvánosságra hozataláról
- Kérelem a Székesfehérvári Törvényszéknek
- Székesfehérvári Törvényszék 2018. május 16. napján kelt 17.P.20.460/2017/22. sz. ítélete

- 2018. július 15. napján kelt fellebbezési kérelem
- 2018. október 2. napján kelt Fővárosi Törvényszék fellebbezési ellenkérelme
- Győri Ítéltábla 2018. október 25. napján kelt Pf.V.20.244/2018/6/I. sz. ítélete